

[Flygaard.]

den karakter, så derfor skal jeg anbefale, at man udsætter forslaget for en hurtig behandling i udvalget og derefter får det stemt ned ved tredje behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Knut Jespersen) (DKP):

Jeg må først sige, at hr. Arne Bjerregaard forstod mig ikke, det er en tilståelse; jeg har ikke noget imod det, jeg havde nok været lidt mere bekymret, hvis hr. Arne Bjerregaard havde forstået mig, for så havde der været noget alvorligt galt med forslaget.

Det, forslaget peger på, er en direkte fortsættelse af, hvad vi har fremsat i tinget den 1. februar i år, hvor vi foreslog, at alle faktiske bruttoindtægter skulle under beskattning. Da nåede man ikke længere end til første behandling, og den 20. september vedtog man noget, der skulle dække os noget ind, idet man ligestillede privatforbrug og indkomst, man ville have større adgang efter de nye skattebestemmelser med henblik på særlig at komme nulmillionærernes skatteunddragelser til livs. Vi har ikke megen tillid til, at det hjælper, vi tror ikke, der kommer noget særligt ud af det; når vi derfor taler om at opgive en del af de ekstraordinære afskrivningsbestemmelser, hænger det simpelt hen sammen med, at man ad den vej giver den henstand, der er omtalt, og i nogle tilfælde en henstand, der er så ukontrollerbar, at der bliver tale om direkte tilskud.

Vi ved meget vel, hvor store beløb det drejer sig om. Efter vores overslag ligger det et sted mellem 7 og 8 mia. kr. Så forklarer man, at hvis man ikke tillader millionærerne at være skattefrie, hvis man ikke tillader dem at afskrive med 30 pct. på de investeringer, der er over 700.000 kr. — det er ikke de små, men dem, der er over 700.000 kr. — ja, så skaber kommunisterne arbejdsløshed. Det stod man jo i uskøn forening og sagde fra denne talerstol; det blev sagt af folk, der enten har været med til at give arbejdsgiverne tilskud eller været med til at opkræve tvangsopsparing af lønarbejderne eller med til at gennemføre et boligforlig, der strangulerer en del af boligbyggeriet, eller med til at hæmme købekraften med det resultat, at beskæftigelsen er kommet i endnu større risiko, og at arbejdsløshedstallene er vokset.

Hvad er det, der sker med forskudsafskrivningerne nu? Ja, forskudsafskrivninger på over 200.000 kr., når det drejer sig om skibe, betyder i princippet, at skibsredere kan afgøre, om de vil betale skat, eller de hellere vil købe nye skibe for deres penge. Jeg har ingen tillid til, at der er kontrol, og det viste sig jo også, at da vi havde debatterne her om coasterrederierne, de såkaldte trusserederier, stod alle op og sagde: vi må nok have fat i det. For sandheden er jo, at det, man ville opnå finansielt, kan man opnå gennem kreditordninger, hvad enten det var skibskreditter, der var nødvendige, eller det var kreditter for at garantere Burmeister & Wains videre virksomhed, og hvad dertil hører, det skulle bare holdes helt fri af skattelovgivningen. Men man undlod jo alligevel at tage problemet om trusserederier op. Man har faktisk givet afkald på det, og de sejler videre.

I dag kan man høre i en lang række erhvervskredse, at dér, hvor de ekstraordinære afskrivningsbestemmelser i virkeligheden har betydning, er hos dem, der vil lave fiduser med det. Ja, men alligevel siger man, selv fra socialdemokratiets side, at man må have et alternativt grundlag; hvis de skal til at betale skat ligesom lønarbejdere og ligesom den beskattning, der rammer forbrugerne, kan de ikke holde folk i arbejde. Ja, jeg ved ikke, det er nok ikke parlamentarisk god tone at sige, det er vrøvl, men vi vil da meget gerne diskutere alle de spørgsmål, for vi har ikke talt om, at man ikke skulle finansiere. Men vi når jo tilbage til den samme historie som med den omkostningsdæmpende ydelse: det store erhverv ler ad os, og den del af det store erhverv, der udnytter lovene, udnytter dem groft; og så har vi ved siden af et voldsomt misbrug, der gør det næsten umuligt for ikke at sige helt umuligt at komme nulmillionærer og alle andre beslægtede til livs.

Desværre tillader tiden ikke at gå ind i alle detaljer, hvad enten det var varelagre, eller det var kontraktbestemte varelagre. Ja men hvis vi nåede så langt, kunne arbejderne jo også skrive af på deres arbejdskrafts værdi, så kunne de også sikre sig henstand, hvis vi skulle lave en sådan ligestilling; forfatteren kunne skrive af på sit manuskript, når han satte skrivemaskinepapiret i maskinen, altså, vi kunne tage fat på